

[Arbejdsministeren]

udes øgede flaskehalsproblemer, hvis ikke der sættes ind med bestræbelser for at få øget tilgangen af kvinder til væksterhvervene, og samtidig vil mange kvinder stå med uddannelser, der ikke giver beskæftigelse.

Den redegørelse, som ministerudvalget vedrørende flaskehalsproblemer netop har fremlagt, indeholder derfor som et vigtigt delmål, at tilgangen af kvinder til områder med mangel på arbejdskraft, herunder de traditionelt mandsdominerede fag, må søges udvidet. Jeg vil gerne understrege, at den omfattende opgave, det er at nedbryde de traditionsbestemte holdninger til især kvinders kvalifikationer og muligheder på arbejdsmarkedet, kræver en indsats fra flere sider, heriblandt arbejdsmarkedets organisationer, virksomhederne, uddannelses- og arbejdsmarkedsmyndigheder, forældre samt pigerne og kvinderne selv. Jeg finder det derfor meget positivt, at organisationerne har opprioriteret denne problemstilling i den senere tid, og at der fra arbejdsgiverside er iværksat kampagner om fremtidsjob for kvinder.

Men det er klart, at man ikke gennem oplysningskampagner alene kan ændre kvindernes erhvervsvalg. Vi må beklageligvis konstatere, at det kønsopdelte arbejdsmarked har været utrolig stabilt i en lang årrække, og at det er en kompliceret proces at vende denne udvikling. Her mener jeg, at det er fantastisk værdifuldt, at ligestillingskonsulenterne har indsamlet et stort erfaringsmateriale om, hvilke metoder der giver de bedste resultater.

Siden 1981 har der været ansat 14 ligestillingskonsulenter i arbejdsformidlingen, fordelt med en i hver region, som svarer til et amt. Desuden har der i arbejdsdirektoratet været ansat en koordinator, der har støttet og inspireret det lokale arbejde.

Jeg finder, at ligestillingskonsulenterne udgør en væsentlig ressource for videreudviklingen af ligestillingen og en mere jævn kønsfordeling på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, og jeg er enig i, at ligestillingsområdet skal opprioriteres. Alt tyder på, at der i de kommende år ikke vil ske drastiske ændringer på det kønsopdelte arbejdsmarked og på uddannelsesområdet. Jeg vil derfor gerne medvirke til en løsning på disse alvorlige problemer i forbindelse med udvalgsbehandlingen, hvad enten det så skal

ske ved en forøgelse af antallet af ligestillingskonsulenter eller på anden måde.

Det er regeringens holdning, at gennemførelsen af flaskehalsredegørelsens forslag kræver aktiv medvirken fra arbejdsmarkedets parter, og bl.a. vil spørgsmålet om, hvordan indsatsen for at påvirke kvindernes erhvervs- og uddannelsesvalg bedst kan gennemføres, blive drøftet med arbejdsmarkedets parter.

Jytte Andersen (S):

Socialdemokratiet kan støtte SFs forslag om flere ligestillingskonsulenter.

Jeg blev lidt i tvivl om, hvorvidt vi talte om den samme sag, da ministeren var heroppe, for sagen er efter det, jeg er bekendt med, den, at på finanslovforslaget blev der vedtaget et socialdemokratisk ændringsforslag om 3 mill. kr., som havde det formål at ansætte flere ligestillingskonsulenter i amterne, specielt i de amter, hvor der var en forholdsvist høj kvindearbejdsløshed. Vi har faktisk betragtet forslaget her som en udmøntning af det ændringsforslag, der på socialdemokratisk foranledning blev vedtaget i december måned.

Vi finder også, det er vigtigt med en opprioritering af ligestillingsarbejdet, og to konsulenter i hvert amt virker ikke afskrækkende på os – tværtimod.

Jeg synes også, der kunne være grund til at overveje – det kan vi selvfølgelig snakke videre om under udvalgsarbejdet – om man ikke på andre områder skulle have ligestillingskonsulenter. Undervisningsministeren har over for mig desværre været meget afvisende over for ligestillingskonsulenter på gymnasieområdet og HF-området, men jeg synes måske, der kunne være en grund til, at vi sagde, at ligestillingskonsulenter også kan placeres andre steder end lige præcis i arbejdsformidlingssystemet.

Jeg synes også, at vi i forbindelse med dette forslag har behov for en diskussion i arbejdsmarkedsudvalget om, hvad baggrunden kan være for, at så mange velkvalificerede ligestillingskonsulenter forlader deres job. Det forekommer mig, at det kunne hænge sammen med, at arbejdsindsatsen er for høj i forhold til de arbejdsvilkår, man tilbyder ligestillingskonsulenterne. Om det så alene har noget med løn at gøre, skal jeg ikke kunne sige; måske har det også noget at gøre med